

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 17. julija 1931

Stev. 15

Kako bo letos?

Kako bo kaj letos? Kakšna bo cena? Ali bo vendar že enkrat kaj bolje? Ali bo treba hitro prodati, ali bo bolje nekoliko držati? — Taka in slična vprašanja prihajajo zadnji čas našemu listu vedno pogostejše in v vedno večjem številu. Pa ne samo od naročnikov, temveč, kar je še prav posebno zanimivo, tudi od nenaročnikov lista. Nekateri se obračajo s takimi in sličnimi vprašanji na uredništvo, drugi zopet kar osebno na našega urednika. Nekateri hočejo odgovor v listu, drugi zopet kar pismeno samo na njihov naslov in nekateri prilože celó v ta namen še znamko za odgovor, drugi zopet ne. Seveda so ta vprašanja navadno spremljana tudi s pohvalo našemu listu, češ, lansko leto ste pa res dobro uganili, lani ste izvrstno zadeli, dasi, žal, nismo zaupali, lani ste dobro prerokovali, dajte no še letos, lani ste bili izvrstno poučeni, povejte no, kako pa letos kaj kaže itd. Vse kaže, da se že bliža sezona in s tem za hmeljarje največja skrb, po čim in kako bomo prodali. Predsezonska vročica se je torej že začela.

Na vsako teh številnih vprašanj posebej odgovarjati, tudi pri najboljši volji res ni mogoče. Zato pa, evo, na vsa ta vprašanja skupno nekoliko odgovora!

Predvsem moramo poudariti tudi letos, kar smo že lani pribili, namreč da je prerokovati in ugibati jako nevhvaležen posel sploh, prav posebno pa velja to glede hmeljskih cen. Kupčija vobče, zlasti pa še hmeljska, je nekaj tako stvarnega, da je vsako slepo prerokovanje v bodočnost docela nesmiselno. Ako pa upoštevamo vse okolnosti, ki vplivajo na gibanje cen, potem vsaj pri-

bližno lahko sklepamo, kakšne cene moremo pričakovati. To pa ni nobeno prerokovanje ali ugibanje več, temveč v trgovini vedno potrebna kalkulacija. Lansko leto smo postavili tako kalkulacijo in potek sezone je jasno pokazal, da je bila dobro preračunana in docela pravilna. Po domače bi torej rekli, da smo zadeli, po trgovsko pa, da smo pravilno kalkulirali.

Brez dvoma se bo našel tudi letos kdo od naših najboljših in najzmožnejših sodelavcev, ki bo postavil kalkulacijo za letos. Vendar pa sedaj še ne, treba bo še malo potrpeti, saj mudi se itak ne. Zaenkrat je namreč še vsaka količakaj pravilna in zanesljiva kalkulacija nemogoča, ker manjkajo še mnogi neobhodno potrebni podatki v ta namen. Do obiranja nas loči še nekaj tednov in vsaka kalkulacija, postavljena tako daleč vnaprej, kalkulacija brez upoštevanja predcenitve (dasi te nikdar niso preveč zanesljive), bi bila jalova in bi sličila res le brezmiselnemu prerokovanju brez stvarne podlage. Zato potrpljenje, ker za vsako, količakaj pravilno kalkulacijo je še prezgodaj.

Vsekakor pa že danes lahko povemo, da je kazalo precej dobro, toda zadnji čas se je obrnilo dokaj na slabše. V začetku vegetacije je namreč bil hmelj v vseh hmeljarskih krajih, zlasti pa v tistih, ki pridelujejo zlahtni hmelj, zelo slab, se je slabo in počasi razvijal ter obetal prav pičle pridelke. Kadar je malo hmelja (pa ne samo pri nas, ampak povsod seveda), pa je navadno drag. Toda zadnji čas je bilo za razvoj hmeljske rastline izredno ugodno vreme, tako, da so se hmeljski nasadi skoro povsod neverjetno popravili in obetajo celó obilnejši pridelek kakor lani. Tudi bolezni in škodljivci do sedaj še niso napravili mnogo kvare, tako da se zaenkrat splošno računa s kvantitativno prav dobro letino; glede kvalitete seveda, ki je

vsaj tako važna kot kvantiteta, pa so še vsa uganjanja preuranjena. Seveda pa bo treba vsa ta poročila še točno preizkusiti, v koliko so tudi resnična (pri nas namreč se nam ne obeta ravno preveč obilna letina vključ ugodnemu vremenu zadnjih tednov), treba bo čakati predcenitve in — kvalitete, potem šele bo mogoče na vsa v začetku navedena vprašanja res stvarno odgovoriti. Zaenkrat pa to ni mogoče, ker je še prezgodaj, še predaleč do obiranja. Treba bo torej še nekoliko potrpeti, ker resnico, zlasti če bo slaba, bomo zvedeli itak še vedno zgodaj dovolj.

Vid Dravinjski:

Iz zgodovine pivovarstva

(Dalje.)

Nihče ne sme piva prodajati drugje kot v svoji pivovarni. Prekupčevalci namreč pivo poslabšujejo in ponarejajo. Tudi krčmarji, ki pripravljajo doma svoje pivo, točijo kislino in zasireno pivo, ker ga ne znajo pravilno variti. Tudi pošiljajo krčmarji svoje pivo iz Pariza v druge kraje, kjer ga potem njih sinovi kot krošnjari prodajajo, vsepovsod in v proslulih pivnicah. Radi tega je vodstvo s kraljevskim privoljenjem gornje sklenilo in bo za vsak prestopek treba plačati kralju 20 pariških soldov, vse pivo pa, ki bo najdeno po krčmah, bo zaplenjeno.

Vodstvo pivovarskega ceha prosi kralja za odredbo, da imej ta ceh dva izvedenca, ki bosta pred pariškim upravnikom prisegla kralju pri vseh svetnikih, da bosta dobro in vestno čuvala nad cehom in upravniku, odnosno njegovemu namestniku takoj naznanjala vsak prestopek zoper ta pravila. Ta izvedenca imenuje pariški upravnik, ki ju lahko spet po svoji volji odstavi.

Izvedenca pa imata pravico zapleniti v imenu kralja vsako sumljivo pivo kjerkoli ter ga razliti. Vendar pa morata o tem poročati pariškemu upravniku ali njegovemu namestniku.

V ostalem pa morajo pariški pivovarnarji prav tako kot ostali meščani Pariza hoditi na stražo, plačevati davke in opravljati vsa javna opravila.

Pivovarnarji pa, ki so prekoračili 60. leto ali so bolni, prav tako oni, ki so jim puščali žilo, preden je izšel ukaz za vojaško službo, dalje oni, ki so pred takim ukazom zapustili mesto ali pa imajo noseče žene, so oproščeni obrambne službe pod pogojem, da so se kot taki pri pristojnem obrambnem poveljniku odjavili.

Zanimivo pa je, da v teh pravilih nikjer ni omenjen h m e l j kot sestavni del pivovarniških sirovin.

Vse kaže, da so začeli v Franciji hmelj dosti kasneje uporabljati v pivovarniški obrti kot pa v Nemčiji. Nekateri mislijo tudi, da baš takratno francosko ime za pivo, namreč »cervoise«, pomenja pivo brez hmelja. Šele v letu 1435 zasledimo namreč v nekem odloku poleg izraza »cervoise« še besedo »bierre«, ki najbrž izhaja iz Nemčije, kjer so takrat za pivovarstvo že uporabljali hmelj.

Denarne kazni, predvidene s pariškim pravilnikom iz leta 1268, pa niso ostala edina bremena pivovarstva. Za vladanja Filipa Lepega (1285 do 1314) je Francija dosegla izredno višino razvoja in blagostanja. Zlasti mesta so se sijajno razvijala. V tem času je kralj imel pravico pozivati vse svobodne državljane vsako leto na 40dnevno vojaško službovanje za brambo države. Umljivo je, da se prebivalstvo in še zlasti mestno prebivalstvo kraljevemu klicu ni rado odzivalo, zlasti ker je vedelo, da ne gre za brambo domovine, temveč zgolj za povečanje kraljevega osebnega imetja. Filip pa je bil izvrsten politični duh, ki je to razpoloženje prebivalstva kmalu opazil. In začel je razmišljati, kako bi si na drugačen način polnil žep. Leta 1302 je sklical državne stanovce na posvetovanje. Stanovci so mu obljubili vso svojo podporo, kralju pa se je pri tej priliki posrečilo doseči odobrenje stanov, da lahko osebno vojaško službo spremeni v denarno dajatev (neke vrste današnje vojnice). Obenem je v tem času uvedel tudi posredni davek, neke vrste trošarino, ki je zadevala vsakršno prodajo in jo je lahko oblast pobirala tako od prodajalca kot od kupca. Ta davek so odobrila tudi nekatera mesta, zlasti Pariz. Smrt Filipa pa je pobiranje tega prvega posrednega davka odpravila.

Pod Filipovimi nasledniki se je udomačil običaj, da so mesta, province in vazali odplačevali vojaško dolžnost v denarju, ki so ga zbrali potom neposrednih in tudi posrednih davščin. Pariz je bil prvi, ki je leta 1337 uvedel posredne davke na žito, vino, ribe, sukno in dišave. Pivo je bilo zaenkrat še neobdavčeno, pač pa so bile že obdavčene sirovine, ki so se uporabljale za pripravljanje piva. Parizu so kmalu sledile province in že v naslednjih letih opazimo v tozadevnih določbah provinc, da imajo plačevati davek tudi gostilničarji, in sicer od vsake pijače, ki jo prodajajo. Od leta 1351 dalje tvorijo posredni davki splošno veljaven davčni sistem v vseh provincah.

Vendar lahko šele leto 1360. smatramo kot rojstni dan splošnega davka na pivo. Takrat je bilo uvedenih namreč mnogo novih davščin, s katerimi naj bi Francija odkupila kralja Ivana, ki so ga Angleži v bitki pri Poitiers (Poatje) ujeli. Način

pobiranja nanovo uvedenih davkov je bil sledeči: Vsakdo, ki hoče bodisi blago bodisi pijače prenesti v drugo mesto z namenom, da bi jih tam bodisi na debelo bodisi na drobno prodajal, mora ob vходу v mesto plačati $\frac{1}{20}$ odnosno $\frac{1}{13}$ ocenjene vrednosti dotičnega blaga. Davek so pobirali posebni »zaupniki«, dežela pa je bila razdeljena na posebne davčne okraje. »Zaupniki«, ki so jih volili — navadno po dva za vsak davčni okraj — iz srede »dobrih, poštenih, lojalnih in plačilazmožnih državljanov«, so oddajali pobiranje davkov tudi v najem. V vsakem mestu so imenovali posebnega blagajnika, ki so mu morali najemniki mesečno odvajati zbrane zneske davščin. Blagajniki so potem prinašali denar na sedež okraja, kjer so ga prevzeli zaupniki in okrajni blagajnik. Vsaka dva meseca pa so zaupniki odposlali denar v Pariz. Vendar je ta davčna zakonodaja radi raznih notranjih in zunanjih političnih homatij sčasoma mnogo izgubila na svoji veljavi. Radi porazov v začetku stoletne vojne je Francija predvsem izgubila mnogo svoje zemlje. Franciji ostale province pa se tudi niso posebno zgledno držale davčne zakonodaje, ker so vedeli, da je vlada slabotna in da se je mogoče z njo pogajati. Tako so nekatere izdale nova določila za pobiranje davščin, druge pa so se obveznosti napram osrednji državni blagajni odtegnile z enkratno odkupnino. Le približno ena tretjina države, t. j. one province, ki so se nahajale bližje kraljevskemu dvoru, so se vestno držale davčnega zakona iz leta 1360. Leta 1367 se je posrečilo kralju spremeniti uredbo davčnih zaupnikov tako, da so tisti postali stalni kraljevski uradniki s stalno plačo. Tudi je postavil nadzornike, ki so kontrolirali delo teh uradnikov. Sploh je skušal Karel V. v letih 1367—1380 zboljšati zlasti določbe glede davščin na pijače, ker je bilo pri teh davščinah že z vsega početka radi možnosti, da se oddajajo v najem, polno nedostatkov. Ker pa ni mogel sistema, radi katerega so zlasti siromašnejši sloji mnogo trpeli, popolnoma odpraviti, je na svoji smrtni postelji zahteval, da naj se ugodnost odkupa vojaške dolžnosti potom davščin popolnoma odpravi. Vendar se njegov naslednik Karel VI. ni oziral na to željo svojega prednika. Leta 1382 je namreč izdal nov odlok, s katerim je posredni davek na pijače tako v nadrobni kot veliki trgovini celó povečal. Kljub dosti veliki energiji Karla VI. pa so vedni notranji neredi povzročili tudi v davčnem sistemu veliko pestrost in neenotnost. Dočim so morali spočetka vsi prebivalci province plačevati davek, so si polagoma razni stanovi znali pridobiti različnih ugodnosti. Tako je bilo leta 1393

plemskim stanovom celó dovoljeno, da smejo produkte svojih zemljišč na debelo prodajati davka prosto.

Da bi se razkroj v davčni zakonodaji ne širil dalje, je Karel VI. postavil leta 1388 devet svetnikov, ki naj bi razsojali v vseh spornih davčnih zadevah in čuvali nad izvršitvijo davčne postave. A leta 1393 se je Karlu VI. omračil um in v Franciji so se pričeli divji notranji boji, katerih posledica je bila med drugim zasedba Pariza po Angležih.

Iz dobe zasedbe Pariza po Angležih imamo sledeče zanimivo sporočilo: Leta 1428 je cena vinu v Parizu poskočila tako visoko, da se je vse začelo pečati le s pripravljanjem dosti cenejšega piva. O Vseh svetih tega leta je bilo v Parizu že 30 pivovarjev, ki so plačevali od piva na davščinah $\frac{1}{4}$ njega ocenjene vrednosti. Celokupna davščina na pivo je vrgla tega leta $\frac{2}{3}$ več kot davščina na vino. Ta visoka davščina je gotovo tudi nekaj pripomogla, da so morali Angleži Pariz zapustiti.

(Dalje prihodnjič.)

Tudi abstinent:

Zdravniki in pivo.

Ni dvoma, da je čezmerno uživanje alkoholnih pijač zdravju, gospodarstvu in napredku narodov škodljivo. Ko so pred leti uvedli v Ameriki prohibicijo, t. j. popolno prepoved točenja in trgovine z alkoholnimi pijačami tako, da je mogoče iste dobiti le še na recept v lekarni, so pač imeli pred očmi prvenstveno kvarnost čezmernega uživanja alkohola, niso pa mogli pregledati težkih kvarnih posledic, ki jih je zakon o prohibiciji izzval. Že pred leti mi je pisal mlad slovenski duhovnik: Prohibicija je največji kulturni škandal 20. stoletja. In ta mož ni morda pijanec, temveč vnet dušni pastir in misijonar. Med tem se je odpor proti prohibiciji v Ameriki vedno bolj širil in znano je, da so se zadnje ameriške predsedniške volitve že vršile v znamenju najostrejšega boja med »mokrimi« in »suhimi«, t. j. med borci proti prohibiciji in onimi, ki so za prohibicijo.

Pri nas zaenkrat ni pereče govoriti o popolni odpravi alkoholnega zauživanja. Niti poslednji protialkoholni kongres v Beogradu ni kaj takega zahteval. So pa razmere v Ameriki vendarle važno opozorilo apostolom treznosti, da ne gredo predaleč in jim namesto hudiča ne »rata« belcebub. Saj čitamo dan za dnem v časopisu o silnih žrtvah tihotapstva z alkoholom, orgijah v pijanosti z opijem, morfijem in podobnimi, od alkohola hujšimi strupi, v katerih iščejo baš boljši in mnogokrat

vodilni krogi Amerike utehe. Zato je povsem naravno, da je bilo na letošnji veliki mednarodni higijenski razstavi v Draždanih, ki se je je v odlični meri udeležila tudi naša država, govora o slabih vplivih alkoholnih pijač. Nastopili so seveda zagovorniki, ki pa jim kajpada tudi lahko kdaj spodrsne.

Tako je med drugimi predaval tudi znani hamburški živilski biolog dr. Friderik Vincenc v. Hahn, ki se je zelo odločno zavzel za hranilne vrednote uživanja piva. Ko je na posameznih zgledih iz zgodovine pokazal na vrsto pomembnih mož, državnikov in duševnih velikanov, ki so bili kljub svoji ženijalnosti vendarle prav izraziti prijatelji alkohola, je izjavil dobesedno:

»Vsak odrasel človek mora dnevno zaužiti tri litre tekočine, ako se naj počuti zdravega. Z vsakim litrom piva zadosi človek eni petini dnevne potrebe na beljakovinah. Po zauživanju piva nam je življenje nekam lažje. Ob tem ne bomo samo lažje prenašali težav naše žalostne dobe, temveč naravnost pospešujemo delovanje telesnega aparata. Steklenica piva pripomore mnogim do pravega osvežujočega spanca. Pri prehrani mlade matere bi moralo pivo imeti vse važnejšo vlogo. Ako popije mati dnevno liter piva, ne bo to tudi najobčutljivejšemu dojenčku nič škodovalo.«

Vidimo torej, da pivo ni samo opojna, temveč tudi koristna pijača in zato ni čuda, če zlasti ob vročih poletnih dneh vse rado sega po njem.

Hahnova izjava je umevno izzvala med pristaši protialkoholnega gibanja burjo odpora. Pa dočim je ostal v. Hahn v mejah znanstvenih izjav, so ga pričeli nasprotniki njegove misli napadati z osebnimi zadevami. V strokovnem zdravniškem listu se je sanitetni svetnik dr. Bollmann celó izrazil, da je Hahnova izjava zgolj naročeno in od pivovarske zveze plačano delo. Dr. Hahn je Bollmanna tožil radi razžaljenja časti. Sodišče je sicer žalitev priznalo, a vendar je Bollmanna radi nekih paragrafskih možnosti kazni oprostilo, ker je pač sanitetni svetnik.

Pa naj si je ta pravda med dvema nemškima zdravnikoma potekla tako ali drugače, gotovo je značilno, da se je poigra znanstvenega predavanja odigrala pred sodiščem na dejansko škodo zagovornika omejenega uživanja piva. Ne moremo soditi, kakšen bi bil uspeh take tožbe v naših razmerah. Le to je gotovo, da bi morali zagovorniki treznosti računati resneje z dejansko kvantnostjo alkohola in z narodno-gospodarskimi vprašanji, ki so s konzumom alkoholnih pijač v nujni zvezi. Za nas hmeljare bi bilo brez dvoma u s o d n o, ako bi poraba piva p a d l a

na prenizko mero. In nič hvaležni ne bi mogli biti borcem za narodno treznost, če bi iz nestrokovnjaških razlogov omejevali konzum piva, pa pri vsem tem nič ne računali na možnosti, ki bi za stanje našega gospodarstva mogle biti zelo, zelo težke.

Naj nam nihče ne očita, da zagovarjamo pijančevanje. Le to naj se nam prizna, da poznamo poleg vprašanja iztreznjenja našega naroda še vprašanja, ki najmanj tako globoko segajo v narodno življenje kot alkohol — in da ni med temi vprašanji najzadnje vprašanje pametne porabe vseh produktov naše zemlje.

Razno

Boj nadprodukciji. Srednjeevropski hmeljarski biro, ki ima sedež v Zlatcu, objavlja poročilo o stanju hmelskih nasadov ob koncu junija. V vseh važnejših hmeljarskih krajih se obeta dobra letina, v žateškem okolišu celó prav dobra. Dodatno k poročilu se opozarja tudi na pretečo zopetno veliko nadprodukcijo, ki bo imela za posledico še večji padec cen, ter priporoča kot edino pomoč, naj vsi hmeljarski kraji pustijo vsaj eno tretjino nasadov neobranih, ker je le na ta način mogoče preprečiti nadprodukcijo in doseči višje cene. K temu pripominjamo, da je to vse prav in lepo in smo sličnih navodil iz Zlatca že vajeni. Toda star pregovor pravi, da besede vabijo, zgledi pa vlečejo. Že večkrat smo se prepričali, da žateški hmeljari radi priporočajo marsikaj, pa so sami prvi tisti, ki tega ne izvajajo. To smo videli n. pr. tudi pri skrčenju nasadov, katero so tako vneto priporočali vsem in vsakomur, sami so pa prav malo skrčili. In sedaj naj zopet vsi ostali hmeljarski kraji pustijo eno tretjino hmelja neobranega ter na ta način žateške hmeljare, ki tega najbrž ne bodo storili, vlečejo iz šlamastike. Pa ne bo kruha iz te moke! Slovenski hmeljari smo za splošne koristi hmeljarsstva že doprinesli dovolj velike žrve. Zato pa kličemo žateškim hmeljarem: Strinjamo se z vašim predlogom, tudi mi smo proti nadprodukciji, toda praznih besed imamo že dovolj, hočemo tudi dejanj in sedaj je najprimernejši čas, da nam z dobrim zgledom pokažete pot ter kot prvi pustite tretjino hmelja neobranega.

Znižanje uvozne carine na pivo. Nova trgovska pogodba s Češkoslovaško je že stopila v veljavo. Važno določilo te pogodbe je, da se pod imenom »pilzensko« sme prodajati pri nas le pivo, ki je res vareno v Pilznu. Carina na uvoz češkega piva k nam je znižana, in sicer za pivo v sodčkih od 60 na 30 zlatih Din, za pivo v steklenicah pa od 80 na 40 zlatih Din za 100 kg. Žal, pa obratno Češkoslovaška carine na uvoz našega hmelja ni prav nič znižala in je ostala še vedno pri starem, t. j. 7 Kč (12 Din) za kg.

Poravnajte naročnino!

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnji čas silna vročina in vedno večja suša zelo ovira razvoj hmeljske rastline. Hmelj je sedaj v polnem cvetu, ki semtertja že prehaja v kobule. Rastlina je sicer zdrava, brez bolezni in škodljivcev, vendar se radi suše zlasti na peščenih zemljah že pojavlja solnčni palež. Izdatnejša vlaga bi bila nujno potrebna. Tudi zadnja dela v hmeljskih nasadih, drugo osipavanje in zadnje okopavanje, so v glavnem že končana. Splošno se pričakuje dosti bolj pičla letina kakor je bila lani. — Kupčija še miruje in tudi povpraševanje v predprodaji je skoro popolnoma prenehalo. V zadnjih »Službenih novinah« z dne 2. julija, št. 147-XLIX, je bil namreč objavljen zakon o predprodaji poljskih pridelkov in s tem dobil obvezno moč. Izgleda, da bo s tem zakonom tako škodljive predprodaje hmelja enkrat za vselej konec.

Vojvodina: Rastlina je zdrava brez bolezni in škodljivcev ter je večinoma že odcvetela. Vreme je prav ugodno in lefos tudi v tem času vlage dovolj. — Kupčije ni nobene, tudi v predprodaji ni več povpraševanja.

Češkoslovaška: Hmeljska rastlina se tudi nadalje prav ugodno razvija. Večina nasadov je že v polnem cvetu in so cvetni nastavki zelo obilni. Bolezni in škodljivcev ni. Splošno se pričakuje zelo bogata letina. — Na tržišču je tendenca mirna, cene v glavnem nespremenjene in notira žateški hmelj 4—8 Din, ostali češki hmelj, za katerega pa skoro ni zanimanja, pa 2—5 Din za kg. V Žatcu je bilo do sedaj zamakovanih 84.500 stofov hmelja 1930.

Nemčija: Vlaga je dovolj, vendar se je zadnji čas precej ohladilo, zlasti noči, dočim bi bilo za hmelj potrebno toplejše vreme. Stanje hmeljskih nasadov je dobro, dasi precej različno, vendar pa se opaža, da so hmeljarji zelo varčevali z gnojenjem, ker rastlina ni tako bujna in so tudi stranske panoge bolj redke; v splošnem se računa s precej manjšim pridelkom, kakor je bil lanski. Rastlina prehaja večinoma že v cvet, hmeljarji pa so zaposleni z zadnjim okopavanjem. Semtertja se pojavlja peronospora in hmeljarji v nekaterih krajih (Hallertau, Spalt) že pridno škropijo, v drugih krajih (Aischgrund, Hersbruck), kjer tudi sajavost preči napraviti precej škode, pa le malo. — Tržišče je mirno ter so cene v glavnem ostale nespremenjene. Prometa pa je prav malo, tržilo se je le nekaj hallertauskega hmelja po 5—7 Din za kg.

Francija: Toplo vreme in zadostna vlaga zelo pospešuje razvoj hmeljske rastline, ki je v splošnem že dosegla vrh opor, odgnala precej številne stranske panoge in polagoma že prehaja v cvet. Naval uši je ponehal in ni povzročil znatnejše škode. Tudi peronospora je ponehala, ne da bi povzročila občutnejšo škodo. V splošnem se računa s srednje dobro letino. — Tržišče je mirno in skoro brez prometa. Tudi v predprodaji ni dosti zanimanja, le neka manjša partija je bila prodana po 12 Din za kg.

Poljska: Stanje hmeljskih nasadov je zelo nenakoj; v nekaterih je rastlina že dosegla vrh opor in skoro odganja v cvet, v drugih pa je šele 3 m visoka. Zadnji čas se je pojavilo dosti uši in, ker so noči zelo hladne ter že itak ne prijaajo razvoju rastline, preči tudi

nevarnost medene rose in sajavosti; semtertja se pojavlja tudi rdeči pajek. — Kupčije pa ni nobene, tudi v predprodaji ne.

Belgija: Vreme je za razvoj hmeljske rastline ugodno, toplo in vlage dovolj, vendar naval uši še vedno ni ponehal ter se pojavlja že tudi medena rosa. Stanje nasadov pa je kljub temu še razmeroma dobro, dasi zelo neenakomerno. — Tržišče je mirno in skoro brez prometa. Za letnik 1930 ni več zanimanja, letnik 1931 za oktober-november pa notira Poperinghe 10 Din in Alost 13 Din za kg.

Anglija: Stanje nasadov je v splošnem ugodno, naval uši ponehava, pač pa se pojavlja semtertja zopet močnejše peronospora, ki pa, kakor kaže, ne bo povzročila znatnejše škode. Računa se s precej dobrim pridelkom, tako, da se je zopet bati nadprodukcije. — Tržišče je zelo mirno in skoro brez prometa, dasi je še precej ponudb za hmelj letnik 1930.

Amerika: Zadnji čas je vreme za razvoj hmeljske rastline precej ugodnejše in tudi peronospora ponehava; pač pa v Kaliforniji hmelj mnogo trpi radi suše. — Tržišče je še vedno zelo mirno in kupci le sproti krijejo potrebo. Cene so ostale v glavnem nespremenjene, tržil pase je zadnji čas največ Oregon letnik 1930 po 16 Din in letnik 1929 po 9 Din za kg.

Za razvedrilo

Dobrodošla tašča.

»Ana, popoldne ob treh pride z vlakom moja tašča. Pojdite na kolodvor in privedite jo sem, dobite pet dinarjev napitnine.«

»Kaj pa, če ne pride?«

»Potem pa dobite deset dinarjev.«

Težko izpolniti.

Zdravnik: »Tule sem vam napisal zdravila. Vsak večer vzemite tri kavne žličke zdravil in eno žličko vode.

Bolnik: »Joj, gospod doktor, kako, ko pa imam doma samo eno kavno žličko.«

Logika.

»Zakaj jokaš, dečko?«

»Atek me je nabil.«

»Zakaj pa?«

»Zato, ker sem jokal.«

Na sodišču.

Sodnik: »Ali ste videli, kako sta se ta dva pretepala s stoli?«

Priča: »Seveda sem.«

Sodnik: »Zakaj pa jih niste pomirili?«

Priča: Zato, ker ni bilo nikjer več nobenega stola.

Izvrstna postrežba.

Gost hiti iz hotela, čez deset minut odhaja njegov vlak. Pa opazi, da je pozabil gori v sobi dežnik, ter hitro pokliče pikola:

»Skoči hitro gori v mojo sobo in poglej, če je tam moj dežnik.«

Za trenotek se že deček vrne in strumno javi:

»Da, gospod, tam je. V kotu pri oknu stoji.«

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome
državne vinske po-
skušnje na Dunaju
l. 1909 in Kmetijske
razstave v Ljubljani
l. 1926

Rezervirano

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

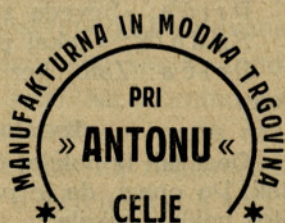
ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, se-
mena, **bärve** ter spe-
cerijsko in kolonialno
blago po najnižjih cenah.

ANTON BRUMEC

GOSPOSKA ULICA ŠTEV. 2

Pridite in prepričajte se sami. K nakupu se ne sili.

se vsakomur priporoča
kot ugoden vir za na-
kup vsakovrstnega
manufakturnega ter
modnega blaga.

Blago dobre kakovosti,
nizke cene, **vsestran-**
ske priznana so-
lidnost.

»GARKON«

je najuspešnejše sredstvo
zoper razne škodljivce na
hmelju, zlasti bolhače,
stenice, uši, rdečega
pajka itd. Zatre jih
hitro in zanesljivo.

Izdeluje in prodaja:

»GARKON«
DRUŽBA Z OM. ZAV.
V CELJU.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, **hmelju** in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji 'Sanitas', Celje, Aleksandrova 5

ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti šte. 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa preizkušena, dobite zastoj

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO